

 <p data-bbox="399 257 638 380"> FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI </p> <p data-bbox="207 436 414 481"> Katedra filozofie </p>	<p data-bbox="853 324 1412 369" style="text-align: center;"> PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE </p>
--	---

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: PhDr. Radim Kočandrle, Ph.D.

Práci předložil: Petr Kutka

Název práce: Čas u Aristotela a Augustina v komparaci současných teorií

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce vychází z jejího názvu. Autorovou snahou je tak v první řadě popsat a vysvětlit pojetí času, které předložili dva významní myslitelé – Aristotelés a Augustin. Kromě vymezení obou pojetí, zhodnocení jejich hlavních rysů a následného vlivu, se autor zabývá i jejich komparací se současnými pohledy na čas. Aby svůj plán ale mohl v celém rozsahu realizovat, nejprve přihlíží k pojetí času, které se formovalo ještě před Aristotelem. Kromě Platónových myšlenek (s akcentem na dialog *Tímaios*) se přitom krátce vrací ještě do období předsókratiků. V dalším textu se již plně věnuje Aristotelovi, přičemž vychází především z jeho spisu *Fyzika*, konkrétně IV. knihy, v níž se nalézá hlavní jádro Aristotelova pojetí času. Následně stručně shrnuje i pasáže z jiných Aristotelových spisů, které se problematiky času rovněž týkají. Jak si předsevzal již v úvodu, v poslední kapitole dané části pak porovnává Aristotelovu koncepci se současnými náhledy. Než ve svém výkladu přejde následně k Augustinovi, věnuje krátkou pozornost i školám, které se rozvíjely v helénismu a novoplatónismu (zastoupeném konkrétně Plotínem). Jak lze očekávat, v části, která se již týká Augustina, pak vychází z jeho spisu *Vyznání*, které obsahuje známou pasáž o čase. I v Augustinově případě následně přihlíží k moderním koncepcím, které s ním porovnává. V závěru práce pak sumarizuje své poznatky. Tímto postupem se mu daří zvolený cíl práce splnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor si vybral obtížné téma, které pojednal jak v opoře o primární, tak sekundární literaturu. Neomezuje se přitom na rozbor historické Aristotelovy a Augustinovy koncepce z jejich vlastních děl, který by následně představil za použití sekundární literatury. Na tomto místě totiž přichází s porovnáním jednotlivých pojetí se soudobými přístupy a poznatky. Jasně přitom formuluje svoji preferenci Augustinova pojetí, přičemž zde dokládá různé paralely, např. stručně pojednává o Husserlovi, Heideggerovi, Bergsonovi nebo Wittgensteinovi. Jeho práce tak nemá pouze historickou povahu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev autora je uspokojivý. V práci jsem rovněž nenalezl žádné gramatické problémy. Autor také cituje naprosto adekvátně, a to jak z primárních, tak sekundárních zdrojů. Ve stejném duchu lze hodnotit odkazování na literaturu. Autor v daném případě správně odlišuje odkazy na primární zdroje od sekundárních. V případě primárních odkazů používá obvyklé zkratky a paginace, popř. čísla knih a kapitol těchto děl. Práce je také smysluplně a přehledně členěna na jednotlivé kapitoly.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je určitě pozitivní. Především lze hodnotit, že kromě vlastní interpretace dobových pojetí času se autor neomezil pouze na jejich pasivní komentář, ale aktivně je porovnal s dalšími (zejména moderními) koncepcemi.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Datum: 18. 5. 2015

Podpis:

